

Архітектурний пейзаж у творчій діяльності Андрія Ліпатова члена Національної спілки майстрів народного мистецтва України

Виконала: студентка 4 курсу

Кропивницького будівельного фахового
коледжу

Храпаченко Ірина Андріївна

Керівник: викладач спеціальних дисциплін
архітектури Кузьменко Ганна Петрівна



Життя і діяльність

Андрій Ліпатов народився 29 травня 1960 році у м. Коломна Московської області в родині військовослужбовця. У 1966 переїхав до Кіровограда. Після закінчення середньої школи навчався в Кіровоградському інституті сільськогосподарського машинобудування, який закінчив у 1980 році.



А.Ліпатов «Кафе «Камелія» 1994р.

Під час навчання в інституті захоплювався карикатурою, друкувався в періодичній пресі. Поступово став пробувати себе в живописі. Після закінчення інституту працював інженером-конструктором на заводі «Гідросила». Андрій Ліпатов – за фахом інженер-механік, а за покликом душі – художник.

Захоплення живописом перейшло в потребу. З 1993 року цілком присвятив себе улюбленій справі. Художньої освіти не мав, тому відносив себе до наївних художників. У 1998 році прийнятий до Національної Спілки Майстрів народного мистецтва України.

Творча діяльність

Його твори експонувалися на Всеукраїнських виставках народного, декоративно-прикладного та наївного мистецтва в Києві (1997, 2005), Фестивалях наївного мистецтва у Франції та Росії (2006-2008), Арт-ярмарках у Великобританії та Ірландії (2007-2008). Він є призером 7-го Міжнародного арт-фотоконкурсу в Йокогамі, Японія (2002) та переможцем 12-го Салону Деогенес Таборда в Буенос-Айресі, Аргентина (2007).

Персональні виставки неодноразово з успіхом презентувалися не лише в нашому місті, а й в Одесі, Києві, Москві (Росія) та Кембриджі (Великобританія). В 1999 році до 245-річчя нашого міста художник провів в художньо-меморіальному музеї О.О.Осмьоркіна вернісаж, на якому представив понад 40 живописних творів із серій: «Місто Єлисаветград» та «Народні картинки». А 2004-му власним коштом надрукував комплект сувенірних листівок «От вокзала до горсада», присвятивши його вже 250-річному ювілею рідного міста. Це унікальне видання і до нині не втратило своєї популярності.



А.Ліпатов «Муки творчості» 2001р.

Художні твори

Твори талановитого художника Андрія Ліпатова знаходяться в збірках музеїв: художньо-меморіального музею О.О.Осмьоркіна, обласних художніх музеїв в Кропивницькому та Черкасах, музеях наївного мистецтва в Москві (Росія) та Бєро (Франція), Вихорлатському музеї (Гуменне, Словачія), Фонді культури Volpe Stressens (Буенос-Айрес, Аргентина) та в численних приватних



А.Ліпатов «Запускання повітряного змія» 1994р.

Андрій Юрійович був закоханим в життя, в якому завжди знаходив теплі фарби і світлі ноти. Ним створено незабутні образи рідного міста, його жителів, знайомі з дитинства казкові сюжети та величезна кількість оптимістичних, веселих, іноді глузливих та іронічних, подекуди сентиментальних та ліричних картин. Художні твори майстра завжди були наповнені яскравими, сонячними кольорами та пронизані життєвим оптимізмом. Таким він і залишиться в пам'яті шанувальників його творчості.

Роботи художника знаходяться в приватних колекціях США, Великобританії, Німеччини, Франції, Італії, Японії, Аргентині, Словаччині, в музеях та галереях України та Росії. Свої персональні виставки він експонував у Кіровограді, брав участь у багатьох обласних, республіканських та міжнародних виставках.

Все життя Андрія Юрійовича було прикладом самовідданого та безкорисного служіння мистецтву та творчого пошуку.



А.Ліпатов «Полуничний дощ» 2002р.



А.Ліпатов «Амур» 1994р.

Його картини фактично стали візитівкою міста. Саме його картина втілилась на музейній стіні у вигляді муралу. У рамках мистецьких зустрічей, які відбуваються у кропивницькій книгарні «Є» мистецтвознавець і художник А. Надеждін розповів про міф міста в картинах Андрія Ліпатова.

Про Андрія Ліпатова зі слів Андрія Надєждіна

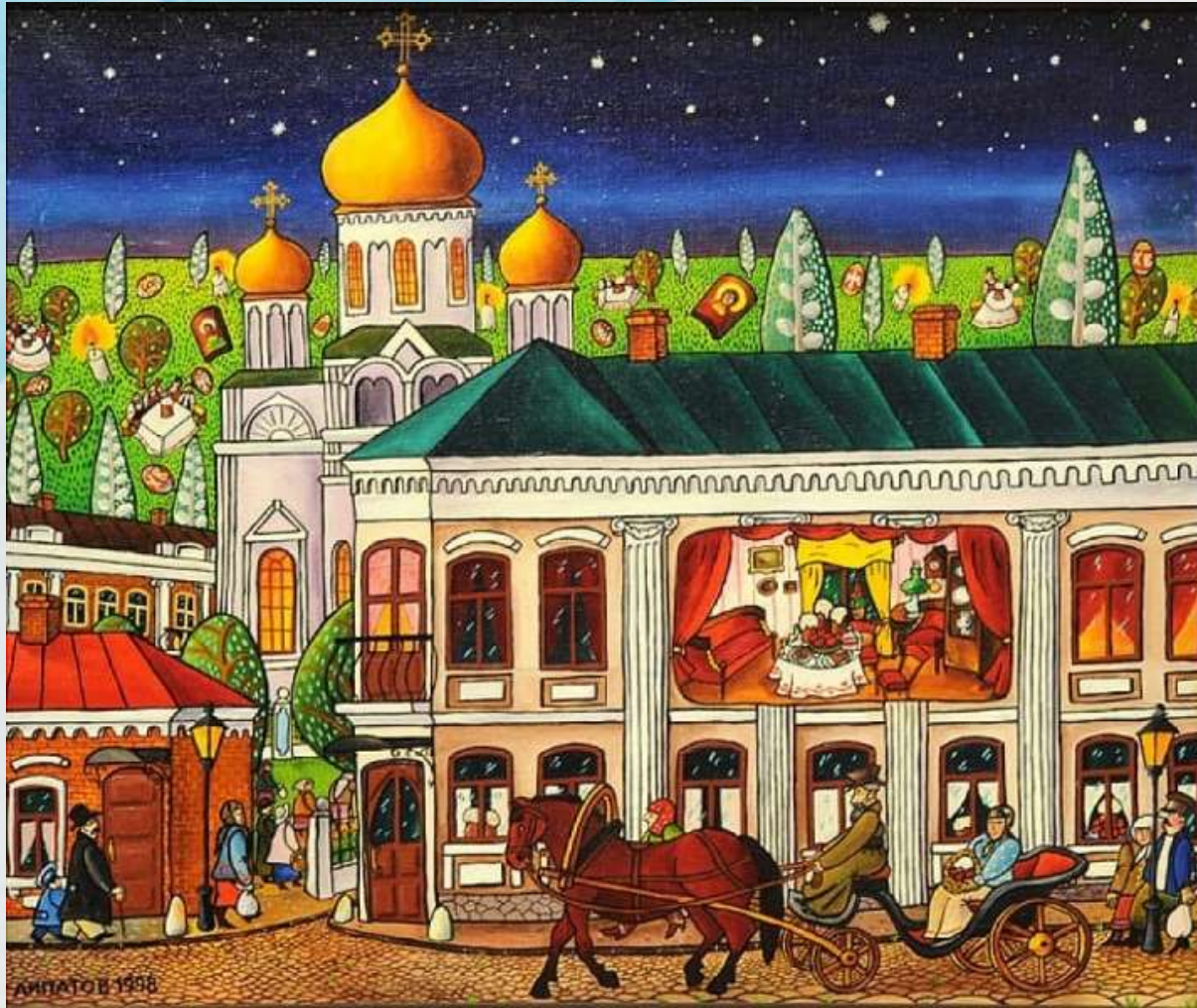
За словами мистецтвознавця А. Надєждіна, Андрій Ліпатов створив своє власне місто, в якому він жив, і виклав своє бачення через художні твори, які він називав «картинками».



А.Ліпатов 2006р.

«Міфи створює суспільство, а художник створює свій образ, своє бачення, яке пропонує суспільству, - зазначає А. Надєждін, - А от чи прийняти художнє бачення чи ні – вирішує суспільство».

«В центрі твору постає сонце. І це сонце – Андрій Ліпатов. А навколо сонця крутяться планети, супутники, а це його місто – будинки, театр, вокзал. Коли я дивлюсь на цю картину, мені завжди згадується «Байгород» Юрія Яновського, де він каже, що це місто, де як би не змінювалась влада, але лікарні завжди залишалися лікарнями, суди – судами, театр театром, а вокзали – вокзалами», - пише А.Надєждін.



А.Ліпатов «Пасхальний вечір» 1998р.

Відтворювати – це одна справа. Писати пейзажі, натурні речі. А. Ліпатов же у своїх творах конструює життя суспільства. Не можна сказати, що він конструює Єлисаветград чи Кіровоград. Він конструює місто, а воно змінюється і в його картинах. Єдине, що його об'єднує так це те, що це місто українське у всіх його проявах.

Андрій Юрійович себе позиціонує як український художник, каже М. Наєждін і, як приклад, показує перший автопортрет художника, де над ним пролітає муза – огрядна жіночка в українській вишиванці.

Архітектуру старого міста, яку ми бачимо на картинах Андрія Ліпатова, це кінець ХІХ початок - ХХ століття.

Андрій Ліпатов звертався до краєзнавців щодо фото старого міста у пошуках образного елемента.

За словами А. Надєждіна, він не відтворював життя міста, а конструював його у своїх роботах.

«Він звертається до старого Єлисаветграду. Все це починалося в 90-х роках, які з сьогоднішньою кризою порівняти не можна. Це була криза психологічного перелому. Люди ходили на роботу просто, отримували якусь зарплату і раптом це все впало. Натомість відкрилась можливість відкривати самого себе. Ворота свободи.»

Його місто насичене людьми із їх особистостями.

«Він не малює минуле, а створює своє особисте минуле. Це таке своєрідне фентезі, поєднуючи минуле і сучасне.»



А.Ліпатов 1995р.

«Семененко у повісті «Харків, Харків пише, що буди міста прямих ліній. Їх будували архітектори петербурзької школи, у них центральна вулиця нагадувала Невський проспект – так будувався і Єлисаветград. А ще була околиця насичена українським духом. « І ось ця різниця між чиновничим центром зображена і на картинах Андрія Ліпатова», - пише мистецтвознавець.

13 січня 2010 р. на 49-му році обірвалося життя Андрія Ліпатова – художника, члена Національної спілки майстрів народного мистецтва України.



А.Ліпатов 2000р.

Візитівкою міста Кропивницького є такі роботи Андрія Ліпатова :



Успенський собор , 2010р.



Променад на Двірцевій, 2001р.



Театр Корифеїв ,2000р.



Міський бульвар, 2006р.

Використана література:

1. Багацький, Л. Вищий пілотаж Андрія Ліпатова [Текст]: Виставка картин кіровоградського живописця демонструється в меморіально-художньому музеї О. Осмьоркіна / Леонід Багацький // Вечірня газета. - 1999. - 8 жовтня. - С. 12
2. Березина, О. Праздник жизни Андрея Липатова [Текст] / О. Березина // Украина-Центр. - 2010. - 3 июня. - С. 17
3. Рыбченков, Г. Памяти Андрея Липатова [Текст] / Г. Рыбченков // Украина-Центр. - 2010. - 21 января. - С. 11
4. Лісниченко, Ю. Художник із сонячною душею [Текст] / Ю. Лісниченко // Вечірня газета. - 2010. - 4 червня. - С. 5
5. Корінь, А. Живописом кіровоградця цікавиться Київ [Текст] : Виставка кіровоградського художника А.Ліпатова в Києві / А. Корінь // Кіровоградська правда. - 1998. - 4 червня
6. <https://gre4ka.info/statti/61019-misto-v-kartynakh-andriia-lipatova-ukrainske-u-vsikh-ioho-proiavakh-mystetstvoznave>
7. <https://cbn.com.ua/2020/05/29/andrij-lipatov-zakohanyj-u-zhyttya-i-lyudej/>



Дякую за увагу

